

Biuletyn Informacji Publicznej

Instytutu Pamięci Narodowej
Komisja Ścigania Zbrodni przeciwko Narodowi Polskiemu

Dane osoby z katalogu kierowniczych stanowisk partyjnych i państwowych PRL

Imiona: Wiktor
Nazwisko: Borowski
Miejsce urodzenia: Warszawa
Data urodzenia: 09-11-1905
Imię ojca: Michał
Imię matki: Pelagia
Znany/a też jako: Aron Berman
urodzony/a 09- 11-1905 Warszawa
Imiona rodziców: Eljasz Pelagia

Dodatkowe informacje: W PPR od 24.08.1944, następnie w PZPR, wcześniej w Komunistycznym Związku Młodzieży Polski (1921-1926), Komunistycznej Partii Polski (1926) dziennikarz z zawodu. Po maturze zdanej w Gimnazjum Związku Nauczycielstwa Polskiego w Warszawie w 1924 rozpoczął studia na Wydziale Historycznym Uniwersytetu Warszawskiego. W następnym roku w związku z krótkim pobytem w więzieniu relegowany z uczelni. Następnie miał się rozmaitych dorywczych zajęć, w 1927 został funkcjonariuszem partyjnym. Ponownie aresztowany w 1929 i skazany na 6 lat więzienia, karę odbywał na Pawiaku w Warszawie, we Wronkach i w Łęczycy. W 1931 przerwa w odbywaniu kary z uwagi na urlop zdrowotny, w kwietniu 1932 został wysłany do Związku Sowieckiego. W latach 1932-1933 pracował w Sekcji Polskiej Kominternu. W następnym roku nielegalnie powrócił do Polski, ponownie aresztowany i skazany w lutym 1934 na 8 lat pozbawienia wolności. Wyrok odsiadywał w Rawiczu, od samego początku zaangażowany w działalność komuny więziennej. W 1939 po uwolnieniu z więzienia przybył do Warszawy, po kapitulacji miasta znalazł się na terenie okupacji sowieckiej. Najpierw w Białymstoku (1939-1940), potem w Stołpcach i Wilnie (1940-1941). W czasie wojny niemiecko-sowieckiej, najpierw na terenie Czuwaskiej Republiki Autonomicznej (1941-1944), następnie od kwietnia 1944 w aparacie politycznym 4 Dywizji Piechoty WP. Najpierw na stanowisku zastępcy dcy dywizjonu 6 Pułku Artylerii Lekkiej, potem lektora dywizji. Jesienią 1944 na Pradze w Warszawie zorganizował i wydawał „Biuletyn Praski”, następnie zorganizował „Życie Warszawy”, redaktorem naczelnym dziennika był do stycznia 1951. Dalej organizował i redagował „Głos Pracy”, od kwietnia 1951 na stanowisku zastępcy redaktora naczelnego organu KC PZPR „Trybuny Ludu”, odwołany w 1967 W 1944 współorganizator Stowarzyszenia Dziennikarzy Polskich, wiceprezes tej organizacji (brak bliższych danych). Delegat na II i III Zjazd PZPR w 1954 i 1959. Źródła: Archiwum Akt Nowych, Centralna Kartoteka KC PZPR: 5820, s. 1-25, 22699, s. 1-2.

Stanowisko	Komórka organizacyjna	Instytucja	Miejscowość	Partia polityczna	Data rozpoczęcia	Data zakończenia	Źródło informacji
Dyrektor		Partyjna Szkoła Dziennikarska przy KC PZPR	Warszawa		01-01-1949		Archiwum Akt Nowych Centralna Kartoteka KC PZPR 5820, s. 20; 22699, s. 1-2.
Członek	Egzekutywa	Podstawowa Organizacja Partyjna przy redakcji "Trybuny Ludu"	Warszawa	PZPR	1953	1957	AP Warszawa, Komitet Warszawski PZPR, 5228 (akta osobowe)
Członek	Egzekutywa	Komitet Warszawski	Warszawa	PZPR	02-03-1960	1964	AP Warszawa, Komitet Warszawski PZPR: 72, k. 48, 5228 (akta osobowe)